

ลำไย

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Dimocarpus longan* Lour. subsp. *longan* var. *longan*

ชื่อวงศ์ SAPINDACEAE

ชื่อพื้นเมือง เคาะมาย ตองหนั่ง ไทยเฮะ มะคอกแลน มะหางแก่น

ไม้ยืนต้น สูงถึง 30 ม. เรือนยอด กลมทึบ เปลือกของลำต้นชั้นนอกแตกเป็นสะเก็ดสีเหลือง สีนํ้าตาล เปลือกใน สีนํ้าตาลแดง กระพี้สีขาว

ใบ เป็นใบประกอบขนนกปลายคู่ เรียงเวียนสลับ ใบย่อย 3-4 คู่ เรียงตรงข้ามหรือเยื้องกัน แผ่นใบรูปขอบขนานหรือรูปไข่ ขนาด 1.5-6.5 x 3-19 ซม. ปลายแหลมถึงเรียวแหลม โคนสอบ ขอบเรียบหรือ เป็นคลื่นเล็กน้อย เนื้อบาง ใบอ่อนมีขน ใบแก่ด้านบนสีเขียวเข้มเป็นมัน ด้านล่าง มีนวล และมีต่อมที่มีขนปกคลุม เส้นแขนงใบ ช้างละ 12-17 เส้น

ดอก ดอกเป็นช่อแบบช่อแยกแขนงที่ ปลายกิ่ง ยาว 8-40 ซม. กลีบเลี้ยง 5 กลีบเชื่อมติดกันที่ฐานและซ้อนเหลื่อมกัน สีนํ้าตาลเหลือง มีขน กลีบดอก 5 กลีบ รูปไข่ ผิวด้านนอกเกลี้ยง ด้านในมีขนปุย สีขาว เกสรเพศผู้ 7-10 อัน ก้านชูอับเรณูมีขนปุย

ผล สด เมล็ดเดี่ยวแข็ง ค่อนข้างกลม ขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.2-2.5 ซม. เปลือกนอก บาง ผิวขรุขระ สีนํ้าตาล เมล็ดกลม ผิวเรียบ สีดำเป็นมัน มีเนื้อหุ้มเมล็ดสีขาว คล้ายวุ้น รับประทานได้ รสหวาน

สภาพนิเวศ พบในป่าเบญจพรรณและ ป่าดิบเขา ทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 50 - 1,000 ม.

สถานภาพ -